Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

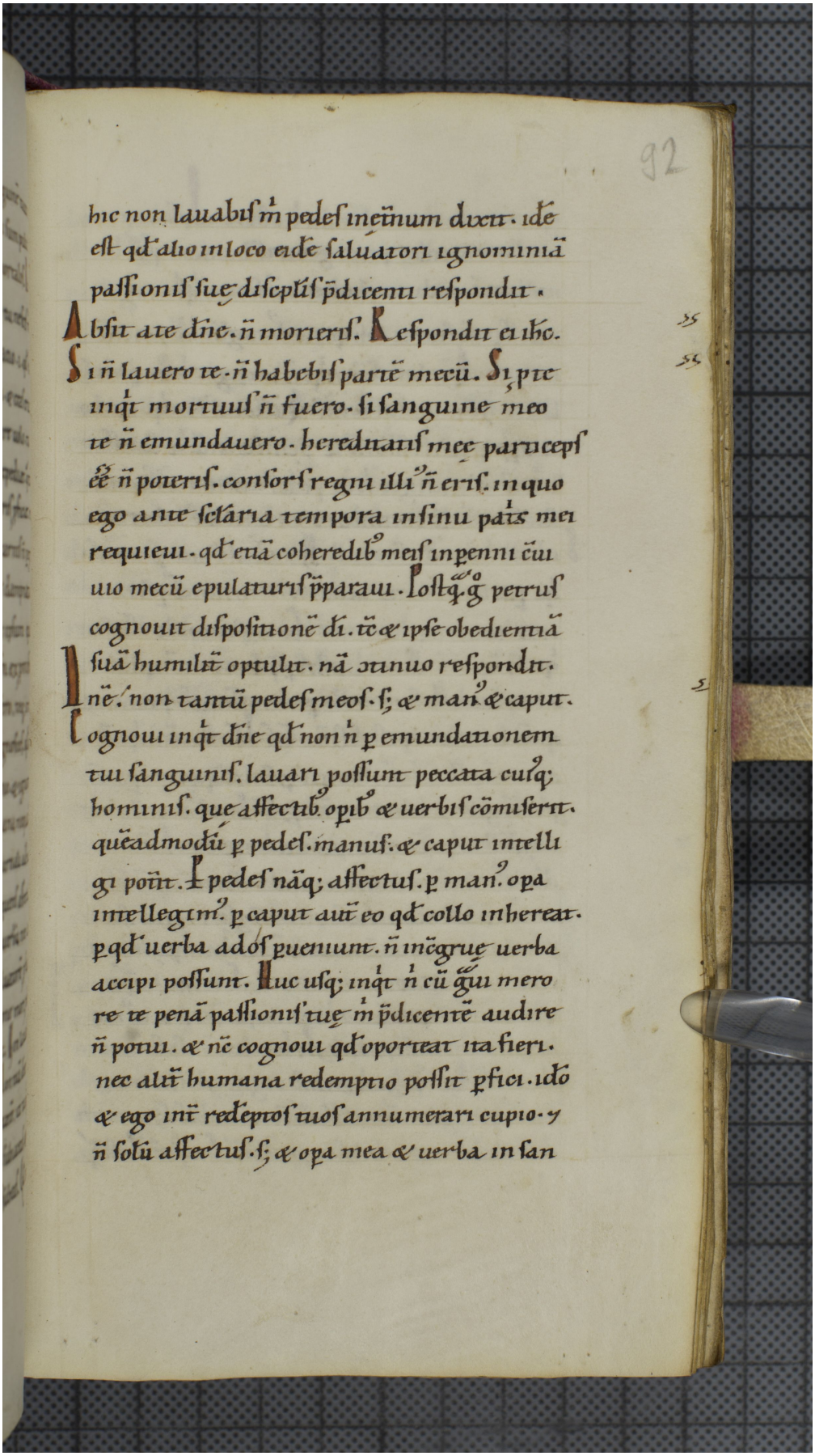

92

hic non lauabis m̄ pedes in eūnum dixit. id̄e
est qd̄ alio in loco eide saluatori ignominiā
passionis suę discplis p̄dicenti respondit.
Absit a te dn̄e. ñ morieris. Respondit ei ihc.
Si ñ lauero te. ñ habebis partē mecū. Si pte
inq̄t mortuus ñ fuero. si sanguine meo
te ñ emundauero. hereditatis mee particeps
ēe ñ poteris. consors regni illi ñ eris. in quo
ego ante sclāria tempora in sinu pat̄is mei
requieui. qd̄ etiā coheredib̄ meis in p̄penni cui
uio mecū epulaturis p̄paraui. Postq̄ ḡ petrus
cognouit dispositionē dī. tc̄ & ipse obedientiā
suā humilit̄ optulit. nā continuo respondit.
Nē. non tantū pedes meos. s; & man & caput.
Cognoui inq̄t dn̄e qd̄ non n̄ p emundationem
tui sanguinis. lauari possunt peccata cuiq;
hominis. que affectib̄ op̄ib̄ & uerbis cōmiserit.
quēadmodū p pedes. manus. & caput intelli
gi poūt. Pedes nāq; affectus. p man. opa
intellegim̄. p caput aut̄ eo qd̄ collo inhereat.
p qd̄ uerba ad os p̄ueniunt. ñ incōgrue uerba
accipi possunt. Huc usq; inq̄t n̄ cū ḡui mero
re te penā passionis tuę m̄ p̄dicentē audire
ñ potui. & nc̄ cognoui qd̄ oporteat ita fieri.
nec alit̄ humana redemptio possit p̄fici. id̄o
& ego int̄ redeptos tuos annumerari cupio. y
ñ solū affectus. s; & opa mea & uerba in san